

Einasta bjarging fyri arbeiðs- og fiskimannafjældina er hin stóra fylkingin

FYRST ALLIR ARBEIÐSMENN Í EITT MEGINFELAG
SÍÐANI SKAL HETTA MEGINFELAG LEGGJA SAMAN VIÐ
FISKIMENNINAR Í EITT LANDSFELAG

HENDA SAMFYLKINGIN AV HESUM BAÐU STÓRU FELOG-
UNUM SKAL SO LEGGJA SAMAN VIÐ TA STÓRU ARBEIÐ-
ARAFYLKINGINA Í DANMARK

Á sama hátt sum lærarafelagið, læknafelagið, sjúkrasystrafelagið, sakførarafelagið og onnur feløg eru gingin saman við tey ymsu stóru felogini niðri í Danmark og við hesi samfylking vinnur sær eina góða lønar- og arbeiðssóndir sum starvsfelagirnir hava niðri.

Tað er ásaðað av øllum státt-
um, at tað er livið um at gera at
fylkjast fyrst sína starvsfelaganna
millum her á landi, síðani við
starvsfelaginnar í hin partin av rik-
inum.

Tað er livið um at gera fyri
læknarnar, fyri sjúkrasystarnar,
fyri lærarnar, fyri sakførarnar.
Og okkum tykir, at sum nú ligg-
ur fyri, ræður tað serliga um at
ganga í hesa fylking hjá arbeið-
arunum og fiskimenninum.

Læknarnir eru fylktir.
Sama er tilfelli hjá øðrum tæn-
astumenninum.

Men meðan einki hevur borið
í móti hesari fylking uttan fyri ar-
beiðararnar og fiskimennin her á
landi, so hava menn sum Erlendur
Paturssonur ikki slakað í stríðinum
móti arbeiðaranna og fiskimanna
fylking við ta stóru arbeiðaranna
fylking í Danmark.

Hetta er beint út sagt ófatilgt,
at menn skulu vera móti arbeið-
aranna og fiskimanna fylkingini
við arbeiðarafjældina í Danmark
fyri betri arbeiðs- og lønarkorum,
meðan teir ikki klúgva í tvey móti
fylkingini av føroyskum og dansk-
um læknum, sjúkrasysturum, sak-
førarum, lærarum og øðrum starvs-
monnum.

Tað er beinavegin einki minni
enn eitt brotsverk móti slítmanna-
fjældini í Føroyum at gera hetta
at vera móti hesi fylking.

Hvi ger Erlendur Paturssonur og
líkar hansara hetta brotsverkið?

Væl hann slítmannafjældini deys
meið?
Svarið er vist beinrakíð tað, at
Erlendur setur loysingina fram um
alt, og tá ið hann er bangin fyri,
at ein fylking av arbeiðarum og
fiskimenninum í Føroyum við slí-
tmannafjældina í Danmark vilja

stríða móti loysingini, offrar hann
og hansara líkar arbeiðaranna og
fiskimanna sannu livsinteressur. Í
loysingarrannar navn: offra teir
Føroya slítmannsins sterkasta tak
fyri betri korum.

Alt tikið saman um er Erlendur
Paturssonur og hansara menn so
státt arbeiðsmanna verstu figgindar
har at siga hetta. Men so har-
ur er sannleikin.

So satt sum tað er aðalmál okk-
ara javnaðarmanna át bota um
arbeiðs- og lønarkor arbeiðs- og
fiskimanna megu vit siga henda
sannleika so hart og so sterkt sum
møguligt.

HAVNAR SJÚKRAKASSI

hevd: ársaðalfund hóskeveldið. Um
virki kassans í farna árinum varð
m. a. sagt, at hann í 1963 hevði
hætt eina afturgongd í limatali
uppá 37. Hetta er heldur enn ikki
óvanligt. Orsøkin er ikki, at til-
gongdin til Havnar er minnað, men
er at finna í okkum inntøkmøg-
uleikum sum aftur hava fært við

sær, at óvanliga nógv fólk eru
ferin úr sjúkrakassanum og
flutt í framhaldsskassan.

Limatalið við ársbyrjan var 4856
limir, og innkomnir í árinum ur
1067. Í framhaldssjúkrakassa eru
fluttir 376 limir, meðan bert 13 eru
fluttir aftur úr framhaldssjúkra-
kassanum.

Størsta hendingin í árinum 1963
man vera, at sáttmáli aftur fæst í
tag við læknarnar.

Sjúkra- og begravnisskassin fyri
1963 er farin upp um halva milljón
Læknahjálpin er hækkað við 68 000
kr., tannlæknahjálpin við 7 500
kr., serlæknahjálpin við 9 000 kr.
og medisín við 12 000 kr. Útreiðsl-
urnar til sjúkrahús eru minnaðar
við 12 000 kr. Hetta kemur fyri ein
part av trongrími á Landsjúkra-
húsinum og tað, at Hvíldarheimið
NAINA hevur stáðið afturlatið
mesta partin av árinum.

Nevndarval var, og varð nevndin
óbroytt. Teir, ið stóðu fyri vali,
vóru: Joen A. Rasmussen, form.,
J. H. Rubeksen og Óli Arge.

Løgtingið páskafrí

Løgtingið hevði seinasta fund sín
fyri páskafrí í gjár. Nú verður fund-
ur íhald til mikudagin eftir páska-
fríarnar. Talan hevur verið um, at
tingsetan skuldi verða komin at
enda fyri páskafrí; men tað eru
hópin av mállum, sum enn ikki eru
komnir til endaliga avgerð á tingi.
Teirra millum fleiri sum skuldu
avgreiðast í tingsetuni.

Tað kann tí ventast, at tingið
kemur ikki í enda hesa setuna,
fyrir enn apríl mánaði er av.

Bispurin funnin

BISPASTAVUR VIÐ GYLUM RINGI FUNNIN Í KIRKJUBO

Undir útgestrinum í Kirkjubø
kirku, sum nú hevur stáðið við
síðan í fyrriarið, hevur Sverri
Dahl, fornfrøðingur, funnið fram
til eina bispagrov.

Sverri Dahl hevur nú fingið vissu
fyri, at tað er ein bispagrov, hann
kom niður á fyrri einum trimum
vikum síðan undir tígulsteingól-
vinum undir kórnum.

Sverri fann ein bispastav í grov-
ini, hann var brotaður í tveir part
er, 1,70 metrar til longdar og

Slíkar stevnur eru 3-4 hvørt ár.
Seinasta var í Onglandi, og nú
hava Føroyar boðið sær at vera
vertur.

Seynna verður í Hoyðolum, á
studentaskúlanum, í juli mánaði
1965. Síðlað verður fyri fyrilestrum
og ferðum kring oyggjarnar.

FLOGFARIÐ hjá Scand'ly, sum
skuldi til Føroya týsdagin var
tarnað av illveðri og er enn í Het-
landi.

„Tí tjaldrið kom við fiskinum.“

Grækisrismessudagur í ár helt Poul J. Olsen, lögtingsmaður, hesa
røðu, tá ið dagurin varð haldið undir norðuri í Klakksvik.

Í dag er Grækisrismessudagur. —
Hann hevur í Føroyum verið ein
merkisdagur, sum setti skilnaða
imillum tann tunga veturin, sum
farin var, og várið, sum menn
vantaðu sær nógv av.

Nú á dagum verður Grækis-
rismessa hildin sum fugladagur. Á
Grækisrismessu kemur tjaldrið, ein
gleiðidagur í Føroyum, tí tjaldrið
kom við fiskinum. — Tá teir
ikkj høvdu klokku og heldur
ikkj álmanakka, nýttu teir fyrr
sölinu, mánan og stjørnur til at
meta tíðina eftir. Men eisini flyti-

fuglurin, eitt nú tjaldur, var góður
tíðarmetari. Tí tjaldrið kemur so at
siga dagssleivdan dag til Føroya,
og hjá okkum, sum uppvaksin eru
millum fiskimenn, er tað lætt at
skilja, at tjaldrið var vælkomnið, tí
teir høvdu bitað merki í, at tá ið
tjaldrið var komið, kom várfiskur-
in inn á grunnarnar — og átta-
mannaferini til várrøðurin vóru
drigin úr neysti.

Grækisrismessudagur hevur verið
ein gleiðidagur; men hann bar eis-
ini ampa við sær, tí sjáldan hevur
landið verið fyri harðari svøða enn
júst imillum Grækisrismessu og
Krossmessu, tá ið várrøðurin eftir
gamla røking endaði. — Vit,
sum komnir eru upp í árin, víta
hetta, og skal ikki meir nemast við
tað. Hetta hoyrir landi okkara til.
Havið er havið, men eisini á landi
hevur várið mangan verið eitt
skarpt svørð. Um eitt ár eru 200
ár liðin, síðan u. l. ein fjórðingur
av folknum í Klakksvik doyði av
einum skalvalopi.

— — — Tá ið vit í dag eru
komin saman til Grækisrismessu-
hald, skulu vit ikki bara lita aftur
um bak, men steiga eitt sindur við
hesum degi, 12. mars 1964, sum
verður ein merkisdagur, hvønn veg-
in tað enn kemur at ganga.

Tí fyri u. l. 60 árum síðani
komu trolarnir at fiska undir
Føroyum. — Teir, sum tá vóru
ungir, og sum nú eru gamlir ella
farnir, søu, hvussu mjóðin undir
landinum vóru oydd, eitt fyr; og
annað eftir, so at tá ið føyoyingar
fingu frægari fiskifor, noyddust
teir at leita aðrar leiðir, tí útróð-
urin og fiskiveiða undir Føroyum
loysti seg ikki, hóast fæa stáði
hevur verið meira fiskur, enn undir
Føroyum. — Áttarliðið, sum und-
an okkum fór, mátti bara standa
og hyggja at, meðan aðrir fóru við
fiskinum og mangan eisini við
fiskiamboðum teirra.

Í dag er lög í gildi, sum sigur,
at landleið okkara er 12 fjórðing-
ar út frá landi í beinum linjum.
Her hevur eingin trolari loyvi at
fiska frá í dag av.

Livið her á landi hevur verið og
er soleiðis, at tað er okkum í blóð-
ið borið ikki at leypa upp við båd-
um beinum, um okkurt gleðið
hendir. — Við tí týðningarmikla,
sum nú er hent, landsleið Føroya
verður 12 fjórðingar út landi, kann
henda, at tann, sum kemur at eiga
heilsuna enn nokur ár, kemur at
uppliva, at tað, sum teir ið undan
fóru, søu at hvørva og verða oytt
undir landinum, kann fara at koma
aftur. At fiskur fer at norast á
landsleiðini. Kemur tað at henda,
— og tað er ventandi, — so er
grund til at fróast í dag, sjálvn
tjaldursdagin. Tí fiskur og veiða er
liv og lagna okkara. — Vit hava
grund til at fegnast í dag, og lat
okkum gera tað sáttliga og sámu-
liga, soleiðis sum fólk okkara hev-
ur havt til síð- og lat okkum ikki
í sjálvari gleði leypa fram av.
Vit, sum nú liva, hava so nógv

(Framhald á 3. síðu.)

Nasisman rotnaði innanífrá

Týskur útanríkispolitiskur bláðmaður skrivur um hitt nýggja
Týskland

Aftan á ósigurin í 1945 flyddu
týskarar inn í eina Europa-dreyna-
verð og kirkjuna. Tað ráddi um
hjá teimum eldru at frásaga sær
alla ábyrgd av vanlukku og skem-
dagerðum nasistanna. Tey ungu
nokta beinleiðis at taka fortíðina
við, tey byrja av nýggjum. Nasism-
an hevur í dag ikki meira týðning
í Týsklandi enn bonapartismen í
Frankariki. — Soleiðis metir dr.
Immanuel Birnbaums stóðuna í
dag. Nasisman var ikki, sigur
hann, eitt framhald av politikki
Bismarcks. Bismarck víði hvørki
taka Frankariki, Eysturriki ella
Danmark, men Hitler víði skjóta
týska landamarkið eystur móti
Japan, og tað var júst hetta ónáta-
hald Hitlers, sum hevði rotnað na-
sismuna og fingið nógvarg hugandi
týskar embætismenn í teirra hjørt-
um at venda galskapi Hitlers rygg-
in langt áðrenn endaliga ósigurin.

Í dag, Nasistarnir vunnu onga-
tíð meiráluta í folknum, men vald
toku landið. — Týskarnir hava
fyri allar tíðir kveistrað burtur
huganina um eitt Stórtýskland,
umfatandi øll lond, har týskt mál
verður talað, ið mugu Eystur- og
Vesturtýskland sameinast ... og tað
verður at henda tann dagin, tá russ-
ar fæa annað at hugsa um (i eystri?)
og vesturtýskarar eru til reiðar at
lata nakað aftur fyri, eitt nú lega-
lisera hin nú bannaða kommunist-
flokkin.

TRYGGIR GRANNAR

Niðursøða Birnbaums er tann,
at grannar Týskalands í framtíðini
kunnu kenna seg tryggar og lita á
hitt komandi Týskland, skipað av
tjóðskaparligum fosturlondum eftir
mynstri de Gaulles.

Vikingastevna í Føroyum

Vikingastevna skal vera í Føroy-
um í 1965. Tað eru søgugranskar-
ar, málmenn og fólk, sum serliga
hava áhuga fyri granskning av
vikingaaldini, ið her er talan um.

EINGIN MAKTIGIRND

Hann meinar, at tað vóru týsk-
arnir sjálvir, sum høvdu vunnit
á nasismuni, og 300.000 fóru farn-
ir á bardaganum móti Hitler. Nú
uppkalla teir torg og gøtur eftir
drípmum pinslavátum, og áðrag-
urin fyri norðroyndina móti Hitler
verður hildin sum tjóðskaparligur